

TRIIN KERGE

GALERII **POSITIIV**

TRIIN KERGE

Kui kaugel on lähedus
If / When / How Far is Close

20.11.-08.12.2017

TRIIN KERGE:
Suur aitäh! Thank you!

Marcin Teterycz
Kalamaja poisid
EKA fotograafia osakond
Kristina Õllek
Laura Kuusk
Marge Monko
Reimo Võsa-Tangsoo
Paul Kuimet
Liisa Mudist
Galerii Positiiv
Kristel Schwede



NÄITUS KUULUB GALERII POSITIIVI 6 NÄITUSEST KOOSNEVASSE SARJA
MIDA TOETAB KKEK JA EV100 KUNSTIPROGRAMM „SADA KUNSTIMAASTIKKU”

Laura Kuusk
LÄHEDUSE RUUMISEMIOOTIKA
The Space Semiotics of Intimacy

Pealtnäha lihtne – sarnase kompositsiooniga fotodel istuvad erinevad noormehed voodiserval. Videos peab keegi vaikivat Skype'i vestlust, kus ainsaks sündmuseks on suhtluskaaslaste kinniste silmalaugude vaatamine ning vilkuv ekraan.

Tööde autoriks on Triin Kerge, 31-aastane Eesti Kunstiakadeemia magistrant, kel seljataga õpingud Lõuna-Walesi ülikoolis dokumentalistika alal. (Muuseas olid tema juhendajaks Paul Reas, Lisa Barnard ja Martin Parr.)

Kui vaatame neid istuvaid meesisikuid ruumi semiootika seisukohast, tunduvad nad olevat kõik autorist võrdset distantstil ja piisaval kaugusel, et näeksime neid täies pikkuses. See on sotsiaalne distant. Inimesi, kellega oleme lähedased, näeme tavaliselt (fotograafia terminites) ülisuures või lähiplaanis. Näeme nende kehast mõningaid detaile, mitte inimest pealaest jalatallani korraga. Seega on noormehed neil fotodel laval. Nad on esitamas mingit rolli, sattunud fotole esinema võib-olla juhuslikult väliste, ealiste või muude tingimuste kokkulangemisel. Rolli esitavad noormehed „istuvad“ kellegi eest (inglise keeles on vastavad sünonüümsed väljendid „stand in for someone“ / „take the place of someone“). Nii et võib-olla on tegemist sotsioloogilise uurimusega? Või küsib autor läheduse olemuse kohta? Kas inimene, kes viibib tema intiimses ruumis, on seepärast potentsiaalselt tema elu osa? Või on sinna voodiservale kedagi vaja puuduva asendamiseks?

On the surface, simple – young men are sitting on the edge of the bed in photos with a similar composition. In a video, someone is having a silent Skype conversation where the only event is looking at the closed eyelids of the conversation partner and the flickering screen.

The author of the works is Triin Kerge, a 31-year-old Master's student at the Estonian Academic of Arts who has completed studies in documentary at the University of South Wales. (By the way, her mentors were Paul Reas, Lisa Barnard and Martin Parr).

If we look at these sitting men in terms of semiotics, they seem to be at an equal distance from the author and far enough for us to see them at their full height. This is social distance. We usually (in terms of photography) see people whom we are close to as extra large or in close-up. We see a few details of their bodies, not the person from head to toe all at once. Therefore, the young men are on stage in these photos. They are performing a role, finding themselves performing in the photo perhaps accidentally due to a coincidence of external, age-related or other factors. The young men performing the role are sitting, 'standing in' for someone, taking someone's place. So could this be a sociological study? Or is the author asking about the nature of closeness? Is a person who is in her intimate space therefore potentially a part of her life? Or does she need someone on the edge of the bed to replace someone who is missing?

GALERII POSITIIV

Triin Kerge „Kui kaugel on lähedus“ *If / When / How Far is Close.* 2016-2017

Tõlge ja toimetamine / Translation and editing:
Titania Tõlked OÜ & Daniel Allen

Galerist / Gallerist:
Kristel Schwede, kristel@positiiv.ee

Kataloogi kujundus / Catalogue design:
Kristel Schwede

Print: dipri.ee

Ruumipoeetika seisukohast (Gaston Bachelard'i kanoonilise käsitluse kohaselt) on maja (kodu) teadvuse paik. Nii võiks esik olla meie teadvuse eeskoda ning elutuba ja köök need kohad teadvuses (ja ruumis), kuhu laseme oma kodus tulla külalistel (olenevalt inimesest ja kodu arhitektuurist ei laseks külalisi kööki vist igaüks), ning magamistuba peaks siis olema teadvuse kõige salajasem, intiimsem koht, kuhu kutsutakse vaid kõige lähedasemaid. Siin tekibki kokkupõrge ruumi semiootilise ning -poeetilise (ja psühholoogilise) tõlgenduse vahel. Piltidel istuvad meesisikud on magamistoas, kuid neid kujutatakse viisil, mis ei luba eeldada nende kuulumist fotograafi intiimsete lähedaste hulka.

Fotod on klassikalise kompositsiooniga, valgus on pehme ning loomulik. Midagi muud peale situatsiooni enda ning poosi lavastatud ei ole. Video on dokumenteeriv, esteetika pole autori valitud, salvestamise meediumiks on ekraanitõmmise video. Selle pildi päritolu on äratuntav kõigile, kes kordki videokõnes osalenud. Video kestab ühe magamise aja, seega ühe öö.

Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus” on valminud kaua. Autori sõnul pole see valmis, kuna ta jälgib iseennast protsessis, mis pole veel lõppenud. Nimelt ennast kaugsuhtes. Elanud oma partneriga kaheksa aastat igapäevaselt koos, on isikliku arengu seisukohast olulised otsused viinud neid olukorda, kus kohtuda (füüsiliselt ühte ruumi jagada) saab

In terms of the poetics of space (according to Gaston Bachelard's canonical treatment), the house (home) is a place for consciousness. A hallway could therefore be the lobby to our consciousness. Living room and kitchen places in our consciousness (and space) where we allow guests in our home (depending on the people and the architecture of the home, probably not everyone would allow guests in the kitchen). The bedroom should be the most secret, most intimate place of the consciousness where only the closest of people are invited into. This is where there is a collision of the semiotic and semiotic-poetical (and psychological) interpretation of space. The men sitting in the images are in the bedroom, but they are depicted in a way that does not presume that they are among the people intimately close to the photographer.

The photos have a classical composition; the light is soft and natural. Nothing else apart from the situation itself and the poses has been staged. The video is documentary, the aesthetics have not been chosen by the author, the medium of recording is a screenshot video. The origin of the image is familiar to everyone who has participated in a video call even just once. The video lasts for the duration of one sleep, therefore one night.

Triin Kerge's exhibition "Kui kaugel on lähedus" (How Far Is Closeness) has taken a long time to complete. According to the author, it's not finished because she observes herself within

vaid ajuti. Triin ja tema elukaaslane on üha suureneva rahvastikuosa esindajad olukorras, kus sunnitud migratsioon viib palju inimesi kodust kaugemale – õppima või tööle teise riiki. Sunnib igal päeval või nädalal ette võtma mitmetunniseid auto- või bussisõite. Alati ei ole tegemist sundvalikuga, näiteks Triinu otsuse puhul kolida oma partnerist kaugemale võime rääkida pigem sisemisest sunnist areneda, õppida ja valida selleks vastav keskkond.

Võib-olla räägib näitus inimteadvusest. Võimaldab ju meie teadvus tunda end kellegagi lähedasena ka siis, kui me füüsiliselt pikka aega ei kohtu. Meie teadvus võimaldab hoida alles seda „punast niiti”, mis ühendab erinevaid hetki, sidudes neid tervikuks, olles See Kõige Olulisem elus hoidev lootus.

Võib-olla tahab autor tähelepanu pöörata sellele, et vaataksime enda elus ringi ja teadvustaksime õnne, kui meil on olemas võimalus olla füüsiliselt koos nendega, kes kallid.

Milles seisneb siis lähedus?

the process, which isn't yet complete. That is to say, herself in a long-distance relationship. Having lived with her partner every day for eight years, important decisions for personal development have led them to a situation where they can meet (physically share a space) only occasionally. Triin and her partner are representatives of an increasing share of the population in a situation where forced migration takes them away from home to work or study abroad. It forces people to undertake hours-long car or bus journeys every day or every week. It's not always a forced choice, as when it comes to Triin's decision to move far away from her partner, we can talk about her inner urge to develop, learn and select a suitable environment to do so.

Maybe the exhibition talks about human consciousness. Our consciousness enables us to feel close to someone even when we don't physically meet them for a long time. Our consciousness enables us to maintain that 'red thread' that connects different moments, binding them into a whole, being The Most Important hope that keeps us alive.

Maybe the author hopes to show that we should look around more in our lives and be aware of our fortune when we have the opportunity to physically be with the people dear to us.

So what is closeness?

I OSA / Part I











Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus” galeriis Positiiv. 2017
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv. 2017
Foto / Photo: Meeli Laidvee



Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus” galeriis Positiiv. 2017
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv. 2017
Foto / Photo: Triin Kerge



Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus“ galeriis Positiiv. 2017
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv. 2017
Foto / Photo: Triin Kerge

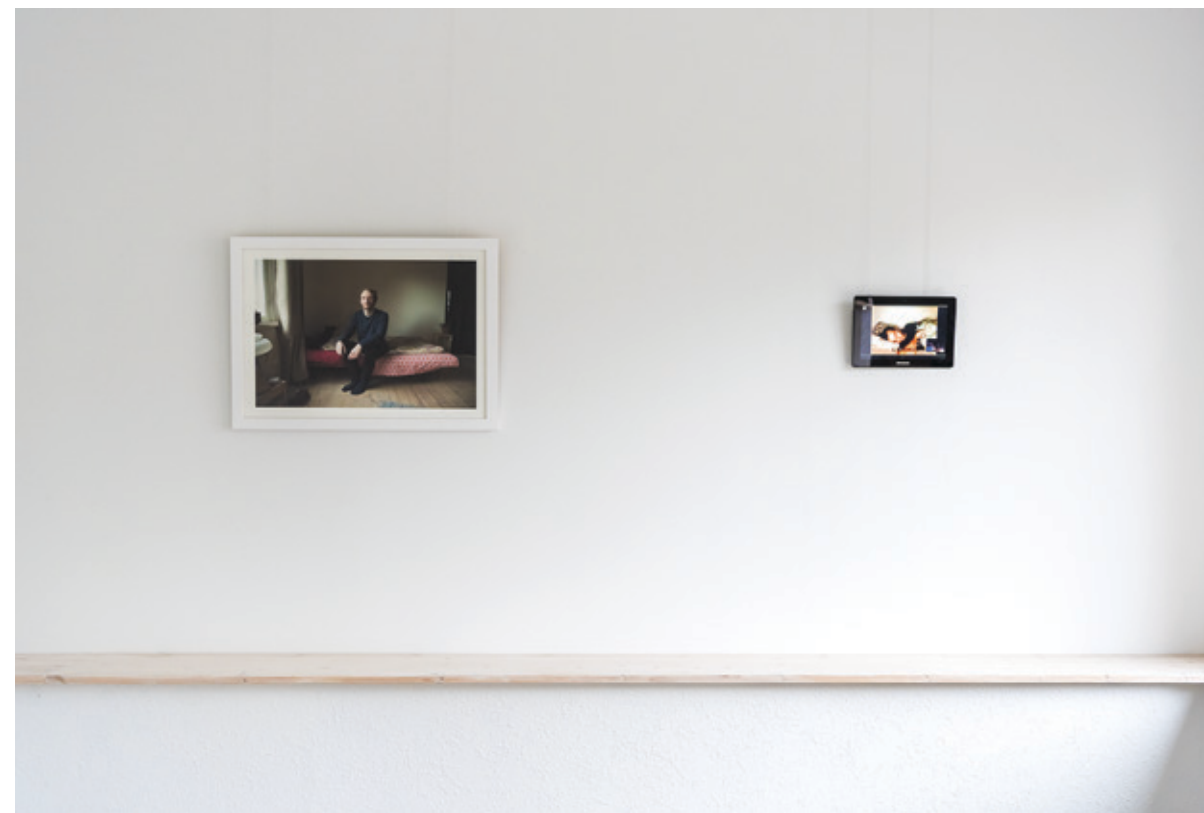


II OSA / Part II

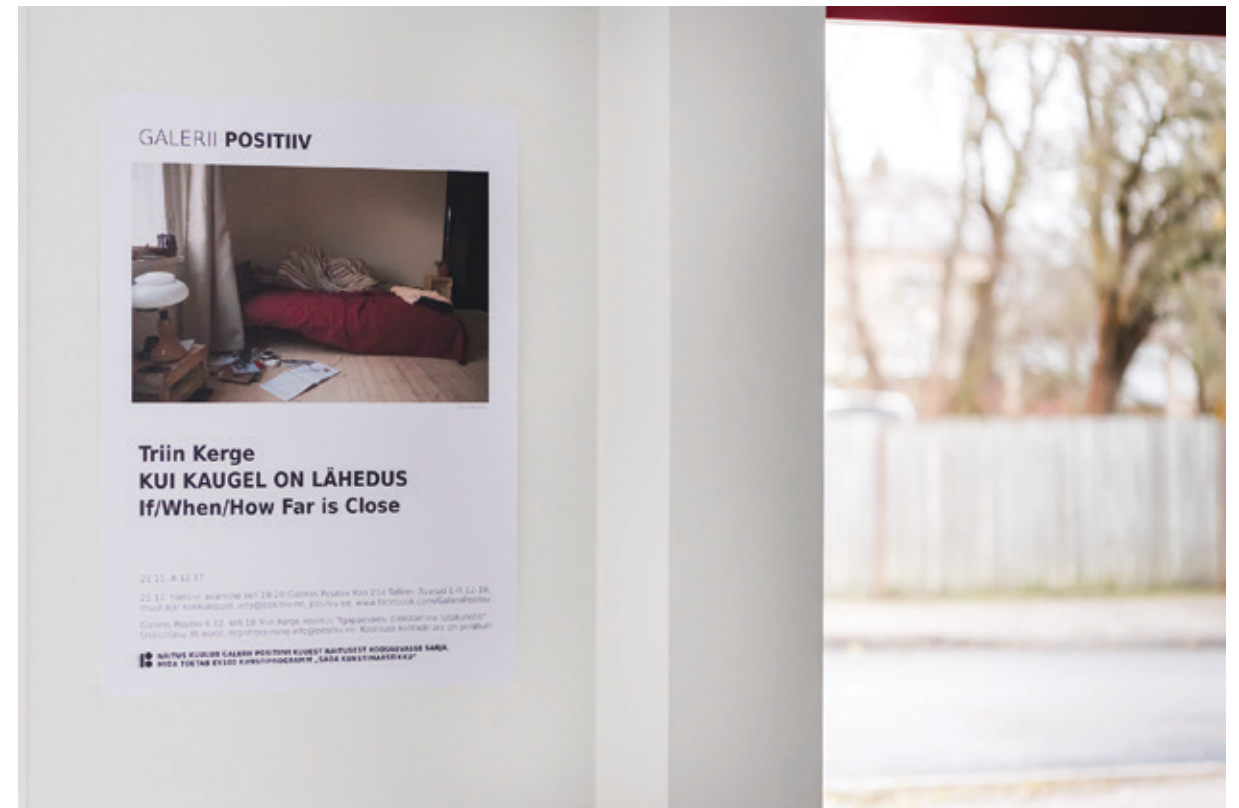
Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus” galeriis Positiiv. Kaader videost, 2017
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv. Video still, 2017
Foto / Photo: Triin Kerge



Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus“ galeriis Positiiv. 2017
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv. 2017
Foto / Photo: Meeli Laidvee



Triin Kerge näitus „Kui kaugel on lähedus” galeriis Positiiv
Triin Kerge's exhibition *If / When / How Far is Close* in gallery Positiiv
Foto / Photo: Meeli Laidvee



TRIIN KERGE

12.04.1986

Haridus

2016– Eesti Kunstiakadeemia, Vabad Kunstid, MA
2011–2014 University of South-Wales, Newport, UK, Dokumentaalfotograafia, BA
2010–2011 Belfast Metropolitan College, Kunsti ja disaini baasõpe, Suurbritannia
1993–2005 Tartu Forseeeliuse Gümnaasium

Näitused

2017 „Perifeeria: Kihnust Lõuna-Aafrikani“, Juhan Kuusi Dokfoto keskus, Tallinn
2015 Tallinna Fotokuu, Fotokunstimes
2014 „Kodukoht“ grupinäitus, Pingyao Fotofestival, Hiina
2014 „Kodukoht“ näitus Eesti Rahva Muuseum, Tartu
2014 BA lõputööde näitus “We are this”, Jacobs Antique Gallery Cardiff, Wales
2013 Grupinäitus “Newcomers”, Hay-on-Wye, Wales
2011 Kunsti ja disaini lõputööde näitus, Belfast Metropolitan College, Põhja-Iirima

Kuulub alates 2017. aastast Eesti Fotokunstnike Ühendusse

www.cargocollective.com/triinkerge
triinkerge@googlemail.com

Education

2016– Estonian Academy of Arts, Fine Art, MA
2011–2014 University of South-Wales, Newport, Wales, Documentary Photography, BA
2010–2011 Belfast Metropolitan College, Art and Design, Foundation year
1993–2005 Tartu Forseeelius Highschool

Exhibitions

2017 „Perifery: From Kihnu to South - Africa“, Juhan Kuusi Centre for Documentary Photography, Tallinn
2015 Tallinn Photomonth, Photofair
2014 „Place of home“ group exhibition, Pingyao Photo-festival, China
2014 „Place of Home“ Estonian National Museum, Tartu
2014 BA final exhibition “We are this”, Jacobs Antique Gallery Cardiff, Wales
2013 Group exhibition “Newcomers”, Hay-on-Wye, Wales
2011 Art and Design Final exhibition Belfast Metropolitan College, Northern - Ireland

Since 2017 belongs to Estonian Union of Photography Artists

www.cargocollective.com/triinkerge
triinkerge@googlemail.com

GALERII POSITIIV

Galerii Positiiv asub Põhja-Tallinnas. 2016. aastal loodud galerii tutvustab alustavate ja praktiseerivate fotokunstnike loomingut. Galerii eesmärgiks on edendada kaamerapõhist Eesti nüüdiskunsti ja erinevaid fotograafia žanre, korraldades isiknäitusi, ühisnäitusi, kuraatoriprojekte ja kunstiüritusi.

Gallery Positiiv is located in north Tallinn's trendiest hipster district and was founded in 2016 with the aim of promoting both new and established artists. The gallery currently focuses on promoting Estonian camera based contemporary art and a wide array of different photography genres within a program of individual and collective exhibitions, thematic curated projects and cultural events.

GALERII POSITIIV
Roo 21a Tallinn 10611 Estonia
positiiv.ee info@positiiv.ee
www.facebook.com/GaleriiPositiiv